

Utorak, 13. studenog 2018.

P8_TA(2018)0448

Digitalizacija za razvoj: smanjenje siromaštva uz pomoć tehnologije**Rezolucija Europskog parlamenta od 13. studenoga 2018. o digitalizaciji za razvoj: smanjenje siromaštva uz pomoć tehnologije (2018/2083(INI))**

(2020/C 363/04)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 208., 209., 210., 211. i 214. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir sastanak na vrhu Ujedinjenih naroda o održivom razvoju i zaključni dokument koji je Opća skupština UN-a donijela 25. rujna 2015. pod nazivom „Promijeniti svijet: program održivog razvoja do 2030.” te 17 ciljeva održivog razvoja,
- uzimajući u obzir Europski konsenzus o razvoju – „Naš svijet, naše dostojanstvo, naša budućnost” ⁽¹⁾, koji je donesen u svibnju 2017.,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 14. listopada 2015. naslovljenu „Trgovina za sve: Prema odgovornijoj trgovinskoj i ulagačkoj politici” (COM(2015)0497),
- uzimajući u obzir radni dokument službi Komisije od 2. svibnja 2017. naslovljen „Digital4Development: uključivanje digitalnih tehnologija i usluga u razvojnu politiku EU-a” (SWD(2017)0157),
- uzimajući u obzir Strategiju jedinstvenog digitalnog tržišta za Europu (strategiju DSM), donesenu u svibnju 2015.,
- uzimajući u obzir Europski plan za vanjska ulaganja,
- uzimajući u obzir izvješće Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o provedbi strategije trgovinske politike naslovljeno „Trgovina za sve: Osiguravanje napredne trgovinske politike za svladavanje globalizacije” (COM(2017)0491),
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. prosinca 2017. naslovljenu „Ususret strategiji digitalne trgovine” ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 16. prosinca 2015. o pripremama za Svjetski humanitarni sastanak na vrhu: izazovi i mogućnosti za pružanje humanitarne pomoći ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 13. svibnja 2014. naslovljenu „Snažnija uloga privatnog sektora u postizanju uključivog i održivog rasta u zemljama u razvoju” (COM(2014)0263),
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća o digitalnim tehnologijama i uslugama za razvoj iz studenoga 2017.,
- uzimajući u obzir 11. ministarsku konferenciju Svjetske trgovinske organizacije održanu u Buenos Airesu (Argentina) od 10. do 13. prosinca 2017.,
- uzimajući u obzir inicijative Međunarodne telekomunikacijske unije UN-a za potporu zemljama u razvoju (ITU-D),
- uzimajući u obzir Sporazum Svjetske trgovinske organizacije o informacijskoj tehnologiji (ITA),
- uzimajući u obzir Izjavu ministara Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) o digitalnoj ekonomiji u Cancúnu iz 2016. godine,

⁽¹⁾ SL C 210, 30.6.2017., str. 1.⁽²⁾ SL C 369, 11.10.2018., str. 22.⁽³⁾ SL C 399, 24.11.2017., str. 106.

Utorak, 13. studenog 2018.

- uzimajući u obzir Zajedničku izjavu ministara informacijskih i telekomunikacijskih tehnologija zemalja skupine G7 sa sastanka održanog u Takamatsuu (Japan) 29. i 30. travnja 2016.,
 - uzimajući u obzir inicijativu „E-trgovina za sve” Konferencije Ujedinjenih naroda o trgovini i razvoju (UNCTAD),
 - uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o pravima osoba s invaliditetom i njezin Fakultativni protokol (A/RES/61/106),
 - uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za razvoj (A8-0338/2018),
- A. budući da se Europskim konsenzusom o razvoju iz 2017. naglašava važnost informacijskih i komunikacijskih tehnologija i usluga kao čimbenika na temelju kojih se omogućuje uključivi rast i održivi razvoj;
- B. budući da su strategijom Komisije Digitalizacija za razvoj (D4D) obuhvaćeni gospodarski rast i ljudska prava, zdravlje, obrazovanje, poljoprivreda i sigurnost hrane, osnovna infrastruktura, voda i sanitarni uvjeti, upravljanje, socijalna zaštita, kao i međusektorski ciljevi povezani s rodom i okolišem;
- C. budući da digitalne tehnologije pružaju mogućnost za jamčenje održivosti i zaštite okoliša; budući da se, nadalje, za proizvodnju digitalne opreme upotrebljavaju određeni rijetki metali s malom mogućnošću recikliranja i ograničenim dostupnim rezervama te da elektronički i električki otpad predstavlja izazov za okoliš i zdravlje; budući da je, prema zajedničkoj studiji Programa Ujedinjenih naroda za okoliš (UNEP) i Interpolu ⁽¹⁾, otpadna električna i elektronička oprema (OEOO) prioritetno područje kaznenih djela protiv okoliša;
- D. budući da se, prema 2017. ažuriranom globalnom skupu podataka prikupljenih u okviru inicijative Svjetske banke naslovljene Identifikacija za razvoj (ID4D), procjenjuje da 1,1 milijarda ljudi diljem svijeta ne može službeno dokazati svoj identitet, što se odnosi i na upis u matičnu knjigu rođenih, od kojeg broja njih 78 % živi u supsaharskoj Africi i Aziji; budući da je to velika prepreka za ostvarivanje cilja održivog razvoja br. 16.9, ali i za sudjelovanje u digitalnom okruženju i ostvarivanje koristi od njega;
- E. budući da se digitalne tehnologije izričito navode u pet ciljeva održivog razvoja (u 4. cilju održivog razvoja o obrazovanju; 5. cilju održivog razvoja o ravnopravnosti spolova; 8. cilju održivog razvoja o dostojanstvenom radu i gospodarskom rastu; 9. cilju održivog razvoja o infrastrukturi, industrijalizaciji i inovaciji; i 17. cilju održivog razvoja o partnerstvu);
- F. budući da se u ciljevima održivog razvoja naglašava da će pružanje univerzalnog pristupa internetu po pristupačnim cijenama ljudima u najmanje razvijenim zemljama do 2020. biti ključno za poticanje razvoja jer bi razvoj digitalne ekonomije mogao biti pokretač za stvaranje dostojanstvenih radnih mjesta, uključiv rast, povećanje i diversifikaciju izvoza;
- G. budući da, prema podacima UNCTAD-a, digitalizacija sve više dovodi do uspostave monopola i predstavlja nove izazove za politike zabrane monopola i politike tržišnog natjecanja, i u zemljama u razvoju i razvijenim zemljama ⁽²⁾;
- H. budući da se Opća skupština Ujedinjenih naroda u svojem općem pregledu primjene ishoda Svjetskog sastanka na vrhu o informacijskom društvu ⁽³⁾ obvezala iskoristiti potencijal IKT-a kako bi se postigli ciljevi Programa održivog razvoja do 2030. i drugi međunarodno dogovoreni razvojni ciljevi, navodeći da bi se IKT-om moglo pridonijeti ubrzanju napretka u svih 17 ciljeva održivog razvoja;

⁽¹⁾ Studija UNEP-a i INTERPOL-a „Porast kaznenih djela u području okoliša: rastuća prijetnja za prirodne resurse, mir, razvoj i sigurnost”, 2016.

⁽²⁾ UNCTAD, „Digitalna suradnja jug-jug za industrijalizaciju: plan za regionalnu integraciju” (2017.).

⁽³⁾ Opća skupština UN-a, GA/RES/70/125.

Utorak, 13. studenog 2018.

- I. budući da je povezanost i dalje izazov i osnovni uzrok različitih digitalnih podjela u pogledu pristupa IKT-u i njegove upotrebe;
- J. budući da brzina kojom se razvija digitalna ekonomija i znatne razlike koje postoje u zemljama u razvoju u području digitalne ekonomije u pogledu razvoja sigurne nacionalne politike, propisa i zaštite potrošača upućuju na hitnu potrebu za poboljšanjem izgradnje kapaciteta i tehničke pomoći za zemlje u razvoju, osobito za najmanje razvijene zemlje;
- K. budući da su digitalna pismenost i vještine ključni čimbenici na temelju kojih se ostvaruju društveni i osobni rast i napredak, kao i za promicanje poduzetništva i izgradnju snažnih digitalnih ekonomija;
- L. budući da bi se digitalizacijom također trebalo pridonijeti boljem pružanju humanitarne pomoći i jačanju otpornosti, sprečavanju rizika od katastrofa te pružanju prijelazne potpore, povezujući humanitarnu i razvojnu pomoć u kontekstu fragilnih područja zahvaćenih sukobima;
- M. budući da više od polovice svjetskog stanovništva i dalje nema pristup internetu te da je spor napredak prema postizanju 9. cilja održivog razvoja o znatnom povećanju pristupa IKT-u i nastojanju da se u najslabije razvijenim zemljama do 2020. pruži univerzalan pristup internetu po pristupačnim cijenama;
- N. budući da je u cijelom svijetu zabilježen golem porast broja mobilnih usluga te da broj korisnika mobilnih uređaja sada nadmašuje broj ljudi koji imaju pristup električnoj energiji, sanitarnom čvoru ili čistoj vodi;
- O. budući da humanitarne inovacije moraju biti u skladu s humanitarnim načelima (čovječnost, nepristranost, neutralnost i neovisnost) te načelom dostojanstva;
- P. budući da se humanitarne inovacije moraju provoditi u cilju promicanja prava, dostojanstva i sposobnosti ciljanog stanovništva te bi svi članovi zajednice pogođene krizom trebali imati koristi od inovacija, bez diskriminirajućih prepreka za njihovu upotrebu;
- Q. budući da se analiza rizika i njegovo ublažavanje moraju koristiti kako bi se spriječilo nenamjerno nanošenje štete, što se odnosi i na štetu u pogledu privatnosti i sigurnosti podataka te učinka na lokalna gospodarstva;
- R. budući da se eksperimenti, pilot-studije i istraživanja moraju provoditi u skladu s međunarodno priznatim etičkim standardima;

Potreba za pružanjem potpore digitalizaciji u zemljama u razvoju

1. pozdravlja strategiju D4D Komisije, u onoj mjeri u kojoj se njome digitalne tehnologije integriraju u razvojnu politiku EU-a, koja bi trebala biti usmjerena na doprinos postizanju ciljeva održivog razvoja; ustraje u važnosti jačanja digitalizacije usmjerene na ciljeve održivog razvoja; podsjeća da digitalna revolucija pred društva postavlja cijeli niz novih izazova koji donose i rizike i mogućnosti;
2. ponovno ističe golem potencijal digitalne tehnologije i usluga u postizanju ciljeva održivog razvoja, pod uvjetom da se poduzmu djelovanja kako bi se suočilo s disruptivnim učincima tih tehnologija kao što su automatiziranje radnih mjesta, što izravno utječe na zapošljivost, digitalna isključenost i nejednakost, kibersigurnost, privatnost podataka i regulatorna pitanja; podsjeća na to da svaka digitalna strategija mora u cijelosti biti u skladu s realizacijom Programa održivog razvoja do 2030. te mu pri pridonositi, osobito u pogledu 4. cilja održivog razvoja o kvalitetnom obrazovanju, 5. cilja održivog razvoja o postizanju rodne jednakosti i poboljšanju položaja svih žena i djevojčica, 8. cilja održivog razvoja o pristojnom radnom mjestu i gospodarskom rastu te 9. cilja održivog razvoja o industriji, inovaciji i infrastrukturi; podsjeća na to da je za postizanje ciljeva održivog razvoja do 2030. potrebno osnaženo globalno, nacionalno, regionalno i lokalno partnerstvo između dionika iz nacionalnih vlada, znanstvene zajednice te gospodarstva i civilnog društva;

Utorak, 13. studenog 2018.

3. ističe da, unatoč sve većoj raširenosti interneta, mnoge zemlje u razvoju i gospodarstva u usponu zaostaju u pogledu ostvarivanja koristi od digitalizacije, veliki broj ljudi i dalje nema pristup IKT-u, a velike razlike postoje i među zemljama i među gradskim i ruralnim područjima unutar pojedinih zemalja; podsjeća na to da je digitalizacija i dalje samo sredstvo, a ne cilj, i smatra da bi, uzimajući u obzir financijska ograničenja, prednost trebalo dati najučinkovitijim načinima za ostvarivanje ciljeva održivog razvoja te da je u nekim zemljama, iako digitalizacija može biti korisna, i dalje nužno pobrinuti se za ispunjavanje temeljnih potreba, osobito u smislu pristupa hrani, energiji, vodi i sanitarnim uslugama te obrazovanju i zdravstvenoj zaštiti, kako je istaknuto u izvješću UN-a o ciljevima održivog razvoja (2017.); međutim, smatra da se uvjeti za razvoj digitalizacije moraju osigurati u fazi planiranja infrastrukture, čak i ako će se provedba odvijati u kasnijoj fazi;

4. naglašava da je iznimno važno da svaka strategija digitalne trgovine mora biti potpuno u skladu s načelom usklađenosti politika radi razvoja (PCD), koje je ključno za ostvarivanje ciljeva održivog razvoja; ističe da su pristup internetskoj vezi i pouzdanim načinima digitalnog plaćanja koji su u skladu s međunarodnim standardima te zakonodavstvo o zaštiti potrošača robe i usluga na internetu, pravo intelektualnog vlasništva, propisi o zaštiti osobnih podataka te porezni i carinski zakoni koji se odnose na elektroničku trgovinu, ključni za omogućivanje digitalne trgovine, održivog razvoja i uključivog rasta; u tom smislu ističe potencijal Sporazuma o olakšavanju trgovine za pružanju potpore digitalnim inicijativama u zemljama u razvoju radi olakšavanja prekogranične trgovine;

5. poziva na izradu akcijskog plana za tehničke inovacije u području humanitarne pomoći kako bi se osigurala usklađenost s pravnim i etičkim načelima utvrđenima u dokumentima kao što su novi Europski konsenzus o razvoju – „Naš svijet, naše dostojanstvo, naša budućnost” i „Promijeniti svijet: program održivog razvoja do 2030.”;

6. ističe da svi aspekti humanitarnih inovacija trebaju podlijegati evaluaciji i praćenju, uključujući procjenu primarnih i sekundarnih učinaka inovacijskog procesa; ističe da bi se ispitivanje etičnosti i analiza rizika trebali provesti prije početka projekata u području humanitarnih inovacija i digitalizacije, a trebali bi, prema potrebi, uključivati vanjske stručnjake ili stručnjake treće strane;

7. poziva da se u vanjskom djelovanju EU-a primjenjuju načela sadržana u Strategiji jedinstvenog digitalnog tržišta za Europu (DSM) s pomoću potpore regulatornim okvirima partnera EU-a;

8. poziva na izdvajanje dostatnih financijskih sredstava u sklopu višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje 2021. – 2027. kako bi se omogućilo uvođenje digitalnih tehnologija u glavne tokove svih aspekata razvojne politike;

9. napominje da se uvođenje digitalne tehnologije u zemljama u razvoju često odvijalo brže od uspostave državnih institucija, zakonskih propisa i drugih mehanizama kojima bi se moglo pomoći pri upravljanju novim izazovima koji se pojavljuju, osobito u pogledu kibersigurnosti; ističe važnost produbljivanja suradnje između istraživača i inovatora na međuregionalnoj razini, poticanja istraživačkih i razvojnih aktivnosti kojima se promiče znanstveni napredak i prijenos tehnologija, znanja i iskustava; poziva na istaknuto uvrštavanje digitalizacije u budući sporazum nakon Cotonoua, i to kao čimbenika na temelju kojeg se omogućuje uključivi i održivi razvoj u skladu s pregovaračkim smjernicama;

10. poziva na daljnje zajedničko djelovanje u pogledu suradnje u području digitalne infrastrukture jer bi to trebalo postati jedna od ključnih aktivnosti u partnerstvima EU-a s regionalnim organizacijama, posebno s Afričkom unijom; ukazuje na važnost pružanja tehničke pomoći institucijama koje razvijaju digitalnu politiku na nacionalnoj, regionalnoj i kontinentalnoj razini te prijenosa stručnog znanja tim institucijama;

11. poziva na to da se digitalizacija uključi u nacionalne strategije razvoja država članica;

Utorak, 13. studenog 2018.

12. poziva na usmjerenije i sveobuhvatnije međusektorsko ulaganje napora međunarodne zajednice, uključujući nedržavne dionike kao što su predstavnici civilnog društva, trećeg sektora, privatnih poduzeća i akademske zajednice, kako bi se zajamčilo da se pri prijelazu na digitalnu ekonomiju nikoga ne zanemari i da se tim prijelazom doprinese ostvarivanju UN-ova Programa održivog razvoja na način da se svim gospodarskim subjektima i građanima osigura pristup digitalnim tehnologijama i uslugama i izbjegne preveliki broj različitih pristupa kojima bi se stvorile neusklađenosti, preklapanja ili propusti u zakonodavstvu; poziva na poboljšanje političke artikulacije među EU-om, državama članicama i ostalim relevantnim dionicima radi jačanja njihove koordinacije, komplementarnosti i stvaranja sinergija;

13. naglašava da tehnologija, umjetna inteligencija i automatizacija već zamjenjuju neke poslove niskokvalificiranih i srednjekvalificiranih radnika; poziva Komisiju da promiče digitalizaciju usmjerenu na ciljeve održivog razvoja i ističe da je osnovna razina socijalne zaštite financirana iz državnih sredstava ključna za rješavanje nekih disruptivnih učinaka tih novih tehnologija kako bi se prevladale promjene na globalnom tržištu rada i međunarodna raspodjela rada, koje posebno utječu na niskokvalificirane radnike u zemljama u razvoju;

14. poziva privatni sektor da odgovorno pridonese strategiji D4D tehnologijom i inovacijama, stručnošću, ulaganjem, upravljanjem rizikom, održivim poslovnim modelima i rastom, koja bi trebala uključivati prevenciju, smanjenje, popravljavanje, recikliranje i ponovnu uporabu sirovina;

15. izražava žaljenje što samo manje od polovice svih zemalja u razvoju ima zakonodavstvo o zaštiti podataka, potiče EU da nadležnim tijelima pruži tehničku pomoć u izradi tog zakonodavstva, oslanjajući se osobito na svoje iskustvo i vlastito zakonodavstvo, koje je međunarodno priznato kao uzor u tom području; ističe da je potrebno povesti računa o troškovima koji mogu nastati zbog standardizacije tog zakonodavstva, osobito za MSP-ove; primjećuje da se zbog prekogranične prirode digitalne tehnologije zakonodavstva o zaštiti podataka ne bi trebala previše razlikovati jer bi inače došlo do neusklađenosti;

16. poziva sve dionike na prikupljanje, obradu, analizu i širenje podataka i statistika na lokalnoj, regionalnoj, nacionalnoj i globalnoj razini kako bi se osigurala visoka razina zaštite podataka u skladu s relevantnim međunarodnim standardima i instrumentima i kako bi ispunjavali ciljevi Programa održivog razvoja do 2030.; navodi da se pravovremenim i točnim prikupljanjem podataka jamči odgovarajuće praćenje tijekom provedbe te, po potrebi, prilagođavanje politika i intervencija, kao i ocjenjivanje postignutih rezultata i njihova učinka; međutim, podsjeća da iako zbog „podatkovne revolucije” prikupljanje i analiza podataka iz širokog spektra izvora postaju jednostavniji, brži i jeftiniji, ona ujedno dovodi do golemih izazova u području sigurnosti i privatnosti; naglašava stoga da inovacije u prikupljanju podataka u zemljama u razvoju ne bi trebale biti zamjena za službene statističke podatke nego nadopuna tim podacima;

17. izražava žaljenje zbog trajnih digitalnih podjela koje se unutar pojedinih zemalja temelje na, među ostalim čimbenicima diskriminiranja, rodu, geografskoj lokaciji, dobi, prihodu, etničkoj pripadnosti te zdravstvenom stanju ili invaliditetu; stoga ustraje u tome da bi u međunarodnoj razvojnoj suradnji trebalo djelovati u smjeru osnaživanja i uključenosti osoba koje su u nepovoljnom položaju ili ranjive, uz istodobno promicanje odgovorne uporabe digitalnih alata i odgovarajuće razine osviještenosti o mogućim rizicima; poziva na potporu inovacijama prilagođenima lokalnim potrebama i prijelazu na gospodarstva koja se temelje na znanju;

18. poziva stoga na ulaganje većih napora u rješavanje izazova digitalne isključenosti s pomoću obrazovanja i osposobljavanja u području osnovnih digitalnih vještina te inicijativa kojima se olakšava odgovarajuća upotreba IKT-a i korištenje digitalnih alata u provedbi participativnih metodologija, u skladu s dobi, osobnom situacijom i okruženjem osoba, uključujući starije osobe i osobe s invaliditetom; prima na znanje da bi se u međunarodnoj razvojnoj suradnji digitalne tehnologije mogle iskoristiti u cilju veće uključenosti skupina u nepovoljnu položaju, pod uvjetom da one imaju pristup digitalnim tehnologijama; pozdravlja inicijative, kao što je Afrički tjedan programiranja, kojima se pridonosi osnaživanju mladih generacija Afrikanaca poticanjem digitalne pismenosti; ističe važnost elektroničkog učenja i učenja na daljinu radi uključivanja udaljenih područja i osoba svih starosnih skupina;

Utorak, 13. studenog 2018.

19. poziva na uvođenje predmeta digitalne pismenosti u kurikulum u zemljama u razvoju na svim razinama obrazovanja, od osnovne škole do fakulteta, u cilju stjecanja vještina potrebnih za poboljšanje pristupa informacijama; smatra, međutim, da alati IKT-a i nove tehnologije ne bi trebali zamijeniti stvarne nastavnike i škole, nego da bi njih trebalo koristiti kao sredstva kojima se poboljšava pristup obrazovanju i kvaliteta obrazovanja; ističe važnost novih tehnologija kao ključnog sredstva za širenje znanja, osposobljavanje nastavnika i upravljanje ustanovama; također ustraje u tome da su potrebni poboljšani centri za osposobljavanje (uključujući škole za programiranje) i davanje poticaja stvaranju digitalnih rješenja i aplikacija koje odgovaraju lokalnim potrebama i stanju na terenu;

20. naglašava da premošćivanje digitalne podjele podrazumijeva razvoj infrastrukture i pristup infrastrukturi, posebice u ruralnim i udaljenim područjima, koja će biti odgovarajuća u pogledu kvalitete pokrivenosti, pouzdanosti i sigurnosti; navodi da su siromaštvo i nepostojanje osnovnih usluga, zajedno s nedovoljno razvijenom kopnenom mrežom, nedostatkom poticajnih javnih politika i regulatornih okvira, visokim porezom na digitalne proizvode i usluge, niskom razinom tržišnog natjecanja i nepostojanjem energetske mreže glavni razlozi ometanja povezanosti;

21. izražava zabrinutost zbog tehnološke ovisnosti o malom broju operatera, a posebice onima iz skupine GAFAM ((Google, Apple, Facebook i Amazon)), i poziva na razvijanje alternativnih rješenja za poticanje tržišnog natjecanja; napominje da bi se taj cilj moglo ostvariti partnerstvom EU-a i Afrike;

22. podsjeća da su zemlje u razvoju itekako izložene kibernetičkim napadima i naglašava rizike narušavanja gospodarske, političke i demokratske stabilnosti ako se ne zajamči digitalna sigurnost; poziva sve dionike u digitalno povezanom svijetu da poduzimanjem konkretnih mjera preuzmu aktivnu odgovornost za promicanje veće razine osviještenosti i znanja o kibernetičkoj sigurnosti; u tom smislu ističe važnost razvoja ljudskog kapitala na svim razinama radi smanjenja prijetnji kibernetičkoj sigurnosti putem osposobljavanja, obrazovanja i jačanja svijesti i važnost donošenja odgovarajućeg kaznenog zakona i transnacionalnih okvira za borbu protiv kibernetičkih kriminala, kao i aktivnog sudjelovanja u međunarodnim forumima kao što je Globalni forum OECD-a za digitalnu sigurnost;

23. podsjeća na potencijal digitalizacije za smanjenje nejednakosti u pogledu socijalne uključenosti, pristup informacijama te za smanjenje gospodarske marginalizacije u perifernim područjima;

Digitalizacija: alat za održivi razvoj

24. pozdravlja Plan EU-a za vanjska ulaganja kojim se promiče ulaganje u inovativna digitalna rješenja za lokalne potrebe, financijska uključenost i stvaranje pristojnih radnih mjesta; ističe da je digitalizacija važna investicijska prilika i da bi stoga objedinjavanje na temelju suradnje s europskim i međunarodnim financijskim institucijama i privatnim sektorom predstavljalo važan alat za ujednačavanje financijskih resursa;

25. poziva Komisiju da pokrene nove inicijative koje su posebno usmjerene na razvoj digitalne infrastrukture, promicanje e-upravljanja i digitalnih vještina, jačanje digitalne ekonomije i poticanje ekosustava usmjerenih na ciljeve održivog razvoja za novoosnovana poduzeća, uključujući mogućnosti financiranja za mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća (MSP) kako bi im se omogućila digitalna interakcija s multinacionalnim poduzećima i pristup globalnim vrijednosnim lancima;

26. poziva Komisiju da dodatno integrira digitalne tehnologije i usluge u razvojnu politiku EU-a, kako je navedeno, među ostalim, u programu D4D; ističe da potrebno promicati uporabu digitalnih tehnologija u određenim područjima politika, među kojima su e-upravljanje, poljoprivreda, obrazovanje, gospodarenje vodama, zdravlje i energija;

27. poziva Komisiju da poveća ulaganja u digitalnu infrastrukturu u zemljama u razvoju kako bi se premostile znatne digitalne podjele na razvojno učinkovit i principijelan način;

Utorak, 13. studenog 2018.

28. podsjeća da MMSP-ovi u zemljama u razvoju čine većinu poduzeća i zapošljavaju većinu radnika u proizvodnom i uslužnom sektoru; ponavlja da će olakšavanje dobro regulirane prekogranične e-trgovine izravno utjecati na poboljšanje životnih uvjeta, potičući viši životni standard, zapošljavanje i gospodarski razvoj; ponovno ističe da bi se takvim nastojanjima moglo doprinijeti rodnoj jednakosti, s obzirom na to da je velik broj tih poduzeća u vlasništvu ili pod vodstvom žena; naglašava potrebu za smanjenjem pravnih, administrativnih i društvenih prepreka poduzetništvu, posebno za žene; poziva na upotrebu digitalizacije i za promicanje obrazovanja i izgradnje kapaciteta za poduzetništvo u zemljama u razvoju, kao i na istovremeno stvaranje povoljnog okruženja za novoosnovana i inovativna poduzeća;

29. ustraje u potrebi da se onemogućiti trgovina rudama čijom se eksploatacijom financiraju oružani sukobi ili se dobivaju prisilnim radom; podsjeća da je koltan osnovna sirovina za mnoge elektroničke uređaje (npr. pametne telefone) i da je građanski rat koji je zahvatio regiju Velikih jezera u Africi, a osobito Demokratsku Republiku Kongo, zbog iskorištavanja i vađenja te sirovine i nezakonite trgovine njome, prouzročio smrt više od osam milijuna ljudi; poziva na to da se zaustavi iskorištavanje djece u rudnicima koltana i nezakonita trgovina tom sirovinom kako bi se stvorili uvjeti u kojima se koltan vadi i stavlja na tržište na prihvatljiv način, od kojeg ima koristi i lokalno stanovništvo;

30. ističe da poljoprivreda, kao najveći sektor afričkog gospodarstva, može potencijalno imati koristi od digitalnih tehnologija; naglašava da se digitalne platforme u zemljama u razvoju mogu upotrebljavati za informiranje poljoprivrednika o tržišnim cijenama te ih mogu povezati s potencijalnim kupcima, kao i pružati praktične informacije o metodama uzgoja i tržišnim trendovima, informacije o vremenskoj prognozi te upozorenja i savjete o bolestima biljaka i životinja; međutim, naglašava da u kontekstu u kojem se poljoprivreda sve više temelji na znanju i visokim tehnologijama digitalna poljoprivreda također može imati golem socijalni i ekološki disruptivni učinak u zemljama u razvoju jer pristup najnovijoj tehnologiji može ostati ograničen samo na velika i industrijalizirana poljoprivredna gospodarstva koja su aktivna na izvoznom tržištu i u proizvodnji komercijalnih usjeva, dok bi se zbog ograničenog znanja i vještina mala poljoprivredna gospodarstva u zemljama u razvoju mogla dodatno marginalizirati;

31. ustraje u tome da financiranje poljoprivrede u zemljama u razvoju sredstvima EU-a mora biti u skladu s transformativnom prirodom Programa održivog razvoja do 2030. i Pariškog sporazuma o klimi te shodno tome sa zaključcima Međunarodne procjene poljoprivrednog znanja, znanosti i tehnologije za razvoj (IAASTD) i preporukama posebnog izvijestitelja UN-a za pravo na hranu; naglašava da to podrazumijeva prepoznavanje multifunkcionalnosti poljoprivrede i brz prelazak s prakse monokulture utemeljene na intenzivnoj uporabi kemikalija na raznoliku i održivu poljoprivredu utemeljenu na agroekološkim poljoprivrednim praksama i jačanje lokalnih prehrambenih sustava i malih poljoprivrednih gospodarstava;

32. ističe da se alati IKT-a mogu upotrebljavati za širenje informacija, potencijalno od ključne važnosti, tijekom prirodnih i tehnoloških katastrofa i hitnih slučajeva, kao i u nestabilnim i sukobima zahvaćenim područjima; naglašava da se s pomoću digitalnih tehnologija zajednicama s niskim prihodom i drugim ranjivim zajednicama može omogućiti pristup kvalitetnim osnovnim uslugama (zdravstvu, obrazovanju, vodi i električnoj energiji) te humanitarnoj pomoći i ostalim javnim i privatnim uslugama; naglašava važnost borbe protiv dezinformiranja na internetu (lažnih vijesti) i ističe potrebu za konkretnim programima usmjerenima na medijsku pismenost kao sredstvom za rješavanje tih izazova;

33. naglašava da su tehnološke inovacije u humanitarnoj pomoći, osobito u kontekstu prisilnog raseljavanja, prioritet kojim se pridonosi održivim rješenjima koja ljudske živote čine stabilnima i dostojanstvenima te da one mogu olakšati povezivanje u svrhu humanitarnog razvoja; pozdravlja globalne inicijative za pospješivanje humanitarnih inovacija kao što su Globalni savez za humanitarne inovacije (GAHI), Fond za humanitarne inovacije (HIF) i UN-ov Globalni puls te poziva EU da promiče otvorene podatke (*open data*) i da snažno podrži globalne zajednice softverskih programera i dizajnera koji razvijaju praktičnu otvorenu tehnologiju s ciljem rješavanja međunarodnih razvojnih i humanitarnih problema;

Utorak, 13. studenog 2018.

34. naglašava da digitalne tehnologije kao što su SMS i aplikacije na mobilnim telefonima mogu pružiti cjenovno pristupačne nove alate za proslijeđivanje važnih informacija koje bi mogle koristiti siromašne i izolirane osobe i osobe s invaliditetom; navodi potencijal tehnologije mobilnih telefona, koja može imati prednosti kao što su niži troškovi pristupa zbog sve bolje mrežne pokrivenosti, prilagođenost korisnicima i sve manji troškovi pozivanja i slanja tekstnih poruka; ujedno također podsjeća na činjenicu da mobilni telefoni dovode do zdravstvenih i ekoloških rizika, osobito zbog vađenja mineralnih sirovina i povećanja količine elektroničkog i električnog otpada; naglašava da se digitalizacijom demokracija potencijalno može osnažiti, ali i podrivati, te poziva EU da taj rizik na odgovarajući način uzme u obzir pri promicanju uporabe tehnoloških inovacija u razvojnoj pomoći, kako bi se kontrolirala zloraba digitalnih tehnologija i promicalo upravljanje na internetu;

35. naglašava važnost izgradnje održivog ekosustava za digitalno gospodarstvo kako bi se smanjio ekološki učinak povezan s digitalizacijom, razvojem učinkovite uporabe resursa u digitalnom i energetske sektoru, osobito davanjem prednosti kružnom gospodarstvu; poziva na to da se u okviru Plana za vanjska ulaganja (EIP) pruži potpora odgovornosti proizvođača, konkretno podupiranjem MSP-ova koji razvijaju programe u području ponovnog korištenja, popravljivanja i obnove opreme i uključuju programe povrata opreme u svoje poslovne aktivnosti radi uklanjanja opasnih komponenti koje se upotrebljavaju u električnoj i električnoj opremi (EEO); poziva EU i njegove države članice da povećaju razinu osviještenosti potrošača o štetnim učincima elektroničkih uređaja i da djelotvorno riješe pitanje poslovne odgovornosti u području proizvodnje električne i elektroničke opreme (EEO); također ističe da je potrebno poduprijeti statističke podatke o elektroničkom i električnom otpadu i nacionalne politike u području elektroničkog otpada u zemljama u razvoju radi smanjenja njegove proizvodnje, sprečavanja nezakonitog odlaganja i neprimjerenog postupanja s elektroničkim otpadom, poticanja recikliranja i otvaranja radnih mjesta u sektoru za obnovu i recikliranje;

36. potvrđuje da digitalne tehnologije pružaju energetskom sektoru inovativne alate za optimiranje uporabe resursa; podsjeća, međutim, na to da digitalne tehnologije imaju znatan ekološki otisak, kao korisnik energetskih resursa (digitalne emisije CO₂ procjenjuju se na 2 – 5 % ukupnih emisija) i metala (poput srebra, kobalta, bakra i tantala) čime se dovodi u pitanje njihova dugoročna održivost; ponovno potvrđuje potrebu za promjenom obrazaca proizvodnje i potrošnje radi borbe protiv klimatskih promjena;

37. uviđa potencijalnu ulogu digitalne tehnologije u promicanju demokracije i sudjelovanju građana u donošenju odluka;

38. ističe važnost uspostave i provedbe državnih digitalnih informacijskih platformi kojima se povećavaju mogućnosti za šire stanovništvo da se u cijelosti informira o svojim pravima i uslugama koje država stavlja na raspolaganje svojim građanima;

39. naglašava da aplikacije e-vlade pridonose tome da pristup javnim uslugama bude brži i jeftiniji, poboljšavaju dosljednost i zadovoljstvo građana, olakšavaju uspostavu i aktivnosti civilnog društva te povećavaju transparentnost, čime znatno pridonose promicanju demokratizacije i borbi protiv korupcije; naglašava ključnu ulogu tehnologije i digitalizacije za učinkovitu fiskalnu politiku i upravu, s obzirom na to da one omogućuju učinkovito povećanje mobilizacije nacionalnih resursa i pomažu u borbi protiv utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza; ustraje u tome da je od presudne važnosti uspostaviti sigurne digitalne identitete jer oni mogu pomoći u utvrđivanju broja osoba kojima su potrebne određene osnovne usluge;

40. poziva na to da se mogućnosti koje nudi digitalna tehnologija iskoriste za poboljšanje postupaka registracije u matičnim knjigama rođenih, umrlih i vjenčanih; ističe da UNICEF procjenjuje da samo u supsaharskoj Africi 95 milijuna djece nije registrirano nakon rođenja⁽¹⁾ i stoga nemaju rodni list, što onemogućuje pravno priznavanje djece i posljedično njihovo postojanje u društvu od rođenja do odrasle dobi ostaje nezabilježeno, a to iskrivljuje demografske podatke zemalja sa znatnim posljedicama na ocjenjivanje potreba stanovništva, osobito u pogledu pristupa obrazovanju ili zdravstvenoj skrbi;

⁽¹⁾ <https://www.unicef.org/reports/state-worlds-children-2016>

Utorak, 13. studenog 2018.

41. potvrđuje središnju ulogu digitalne tehnologije u upravljanju zdravstvenim uslugama, pružanju odgovora na epidemije, provedbi kampanja javnog zdravlja, pristupu javnosti zdravstvenim uslugama, kao i osposobljavanju zdravstvenih radnika, potpori i promicanju osnovnog istraživanja te u razvoju informacijskih zdravstvenih usluga i usluga e-zdravstva; stoga poziva kreatore politika na donošenje odgovarajućih političkih i regulatornih okvira za postupno širenje projekata e-zdravstva; poziva Komisiju da u tom smislu pruži potrebne financijske resurse;

42. pozdravlja internetski program „DEVCO Academy” koji omogućuje internetsko osposobljavanje osoba iz partnerskih zemalja EU-a; poziva na daljnji razvoj programa osposobljavanja namijenjenih lokalnim čelnicima i uspostavu postupaka za podnošenje zahtjeva za subvencije EU-a, kako bi ti partneri mogli dobiti jasniju sliku o očekivanjima, ciljevima i uvjetima, čime bi se povećala vjerojatnost da će njihovi projekti biti prihvaćeni; ističe da takve inicijative, pod uvjetom da su lako dostupne, učinkovite i relevantne, mogu imati pozitivan učinak na apsorpciju pomoći i na sliku koju o EU-u imaju njegovi partneri;

o

o o

43. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjednici Komisije / Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku te Europskoj službi za vanjsko djelovanje.
